

Vi afviser ikke, at nogle kommuner måske kunne gøre det, men vi afviser, at der er en begrundet overbevisning om, at alle kommuner vil kunne løse de nye opgaver på et højt niveau. Det gælder for vores udsatte grupper, handicappede, narkomaner, som skal på afvæjning, alkoholbehandling og så fremdeles, og det gælder for en lang række af miljøopgaverne.

Derfor er vores udgangspunkt, at det vil være en fornuftigere ting end den del af strukturreformen, der vedrører kommunernes størrelse, at vi får kommunerne konsolideret i en bedre opgaveløsning på de afgørende kerneopgaver, som kommunerne har i dag, nemlig ældrepleje, folkeskole, børnepasning osv. Jeg vil skyde på, at alle i denne sal ville have gode råd at give, hvis de, som hr. Kristian Thulesen Dahl jo selv gør, sad i en kommunalbestyrelse, og så kunne vi decentralisere i god ro og orden efter en grundig analyse, når vi følte os overbevist om, at det faktisk var en god løsning, sådan som man tidligere har gjort med stor succes i dansk administrativ politik.

Kl. 14.05

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Dette er en reform, der vel nok er en af danmarkshistoriens største, når det drejer sig om den offentlige sektor. Vi står over for et geografisk nyt danmarkskort, en ny opgavefordeling og en finansieringsreform, der virkelig vil noget.

Det, der er karakteristisk for hele denne reformpakke, er, at den er fremsat på baggrund af en rapport fra en Strukturkommission, som – i parentes bemærket – bestod af en lang række mænd og én kvinde fra København, én person fra Fyn og én person fra Jylland; det bar den selvfølgelig også præg af. Men det, der også var karakteristisk, var, at kommissionen kom med en række forslag, og at regeringen tog et, kommissionen ikke var kommet med. Man kunne udtrykke det, som en professor fra RUC gjorde: Det ligner en jonglør, der kaster 50 bolde op i luften, selv om han med sikkerhed ved, at der er bolde, han ikke når at gribe.

Det er også det indtryk, vi har fået, siden Strukturkommissionen kom med sit bud og ministeren kom frem med regeringens bud. Vi har forsøgt at finde ud af, hvad det i virkeligheden er, der ligger i denne reform, og det er jo ikke

kun eksperterne fra Strukturkommissionen, der har været kritiske. Jeg kan ikke mindes, at én eneste uafhængig ekspert har rost indenrigsministerens måde at løse problemerne på.

Man kunne helt konkret nævne en af indenrigsministerens egne eksperter, der var medlem af Strukturkommissionen, men karakteriserer regeringens kommunalreform som en skralde-spandsmodel. Han karakteriserer den ved, at den ikke søger løsninger på eksisterende problemer, men at løsningerne derimod kommer før problemerne, eller at løsningerne er på jagt efter problemer, som de kan koble sig på.

I sin iver for at få sin reform igennem kom regeringen til at overse de væsentlige problemer, som vi har i dag på kommunelandkortet, nemlig at en lang række kommuner i udkantsområderne er ved at sande til i en økonomisk vækstfælde, som bliver værre år for år. De har nu på fjerde år forgæves spejdet efter den lovede udligningsreform eller en udmøntning af Folketingets vedtagelse om udflytning af statslige arbejdspladser, men intet er sket. I stedet har de været henvist til indenrigsministerens almisser til særlig udsatte kommuner, der opfører sig pænt og sørger for at skære ned i takt med regeringens dekreter, og man må derfor spørge: Hvornår sker der noget?

Hvordan tror ministeren det er at være kommunalpolitiker eller borger i en kommune på Vestlolland eller Sydfyn? Med udgangspunkt i nogle af landets laveste serviceniveauer og højeste skatteniveauer kan de fortsætte med at skære ned og sætte skatten op, samtidig med at det lokale sygehus enten lukkes eller udtyndes for funktioner, og oven i købet skal disse kommuner lægge ørerne til regeringens mange vel-færdslofter i valgkampen og dens påstande om, at skolerne og ældreplejen og sundhedsvæsenet aldrig har fået flere penge. Men det er jo ikke virkeligheden for de kommuner.

Hvorfor tog man ikke afsæt i disse kommuners reelle problemer, da man planlagde den nye kommunalreform? SF ville gerne have medvirket til det, og vi ville også gerne have været med til at lave om på kommunestørrelserne, for der er jo ingen tvivl om, at der er problemer med fagligheden og retssikkerheden i en lang række af landets kommuner, ikke mindst de mindste og fattigste. Det viser evalueringerne af kommunesammenlægningen på Bornholm jo, og det var også derfor, vi gik positivt ind i diskussionerne om kommunesammenlægningerne.